

berne Forsæt og Uagtsomhed ikke definerede, og da Definitionerne anses for overflødige, foreslaas de slettet. Der gøres altsaa ikke herved nogen Forandring i de bestaaende Regler.

Til § 21.

Af *Flertallet under Nr. 4 og Justitsministeren*:

11) [15] Stk. 2. udgaar.

Se under Nr. 10.

Til § 23.

Af *Udvalget og Justitsministeren*:

12) [15 a] I Stk. 2. tilføjes som nyt Punktum: „Er der for Lovovertrædelsen ikke forekrevet højere Straf end Hæfte, kan Straffen bortfalde.“

Bestemmelsen i Stk. 3. om ubetinget Straffrihed for Forsøg, naar Straffen ikke kan overstige Hæfte, skønnes for vidtgaaende. I Stedet foreslaas derfor fakultativt Strafbortfald, jfr. Nr. 13.

Af *Udvalget og Justitsministeren*:

13) [16] Stk. 3 udgaar.

Følge af Nr. 12.

Til § 26.

Af *Udvalget og Justitsministeren*:

14) [17—19] Stk. 2. affattes saaledes: „Stk. 2. Straffen kan ligeledes nedsættes for den, der medvirker til Krænkelse af et særligt Pligtforhold, men selv staar udenfor dette.“

Efter Forslaget straffes den udenfor et særligt Pligtforhold staaende, der medvirker til Krænkelsen af dette, kun, naar enten særlig Hjemmel foreligger, eller Krænkelsen af særlige Grunde ikke kan tilregnes den i Forholdet staaende. Efter Ændringsforslaget, der giver Bestemmelsen samme Affattelse som i F. 1924 § 27, Stk. 2., er Regelen, at den udenforstaaende straffes, men at Straffen kan nedsættes. Se Udkastets Motiver Sp. 77—78 og Afhandling af Professor Krabbe i U. f. R. 1928, Side 258—260. Jfr. Nr. 163, 206, 209, 214, 217, 264, 289 og 293.

Til § 32.

Af *Udvalget og Justitsministeren?*:

15) [19 a] I Stk. 1., Linie 3, sættes der Punktum efter „Gerningsmanden“, og i Stedet for Stykket „eller ved Lovovertrædelser.....en af de skyldige“ indsættes følgende: „Er der mere end een skyldig, regnes Fristen særskilt for hver af dem. Dersom Fristen for at begære offentlig Paatale er oversiddet, for saa vidt angaar en af de skyldige, men ikke i Forhold til de øvrige, beror det dog paa Paatalemyndigheden, om en Begæring om Paatale mod disse skal tages til Følge.“

I Tilfælde, hvor flere er medskyldige i en Lovovertrædelse, der paatales paa Begæring af den forurettede, men denne først kommer til Kundskab om en af de skyldige og derpaa over 3 Maaneder senere om de øvrige, vil den forurettede, saaledes som Bestemmelsen er formuleret, være afskaaret fra at begære Paatale mod disse, ikke blot naar han har undladt rettidig at begære Tiltale mod den, om hvem han først er kommet til Kundskab, hvad der formentlig er rigtigt, men ogsaa selvom han rettidig har begæret Tiltale mod denne. Dette sidste kan neppe begrundes, og dette Forhold foreslaas derfor ændret.